

РЕШЕНИЕ

№ 2194

гр. София, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 18.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11327** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.172 ал.5 вр. чл. 171 т.2А б.“б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДВП).

Образувано е по жалба на А. Б., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ч. – САК с посочен съдебен адрес:гр.С., [улица],партер,тел.:[ЕГН] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3205/09.11.2023г. на младши автоконтрольор М. И., отдел „Пътна полиция“,СДВР, с която на жалбоподателя е наложена мярка – „прекратяване на регистрацията на МПС,с табели регистрационен номер С.“ и е отнето свидетелството му за регистрация на МПС.

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 172 ал.5 вр. чл. 171 т.2А б.“а“, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществуващото на спора,жалбоподателят претендира отмяна на оспореният акт поради нарушение на изискванията за форма на акта,тъй като:

В разпоредителната част на акта не е посочено на кое МПС се прекратява регистрацията.Изписването на лек автомобил Тойота Секвоя в мотивите на акта е част от състава на нарушението описан от административния орган, респ. липсата на посочен автомобил в разпоредителната част води и до опорочено волеизявление,посредством липсваща индивидуализация на лекия автомобил.

Не се спори,че МПС е управлявано от А. Б.,който не притежава СУМПС/същото му е

отнето/, което обстоятелство е констатирано и отразено в състав АУАН. Този АУАН обаче не е вписан в като фактическо основание за издаване заповедта а е следвало да е налице позоваване на акта.Именно АУАН,според жалбоподателя има сезираща органа,компетентен да приложим ПАМ,функция.

На последно място се твърди,че липсват мотиви защо мярката е приложена със срок от максимално допустимият законов - шест месеца.Липсата на мотиви относно приложеният срок на действие на ПАМ квалифицира като нарушение на чл.59 ал.2 т.4 АПК.

Успоредно с това и в рамките на последното съдебно заседание по делото,процесуалният жалбоподател,редом с другите твърдения за допуснати нарушения твърди,че са налице данни относно факта,че изобщо не е извършвана проверка на доверителя и,респ. не са налице предпоставки за прилагане на ПАМ.

Ответната страна - младши автоконтрольор М. И., отдел „Пътна полиция“,СДВР в съдебно заседание заявява,че лицето /т.е. жалбоподателя/ е собственик на МПС и в такава хипотеза се отнемат табелите и талона за регистрация и се издава настоящата ПАМ.

С процесно обжалваната Заповед, административния орган е установил и посочил в съдържанието на оспорената заповед, че, м.автоконтрольор Г. И.,ОПП-СДВР е съставил АУАН GA № 1143253 от 09.11.2023г. против А. Б. защото във връзка с извършена проверка при управление МПС лек автомобил Тойота Секвоя с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] е отказал да бъде проверен с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества или техните аналои и не е изпълнил предписание за извършване на химико-токсикологично изследване.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

По силата на Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП, а съгласно приложената Заповед № 513з-6400 от 07.07.2023 г. на директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – държавни служители от отдел "Пътна полиция" при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Налице е и Заповед № 513з-5963/26.06.2023г. на директора на СДВР, по силата на която младши инспектор Г. И. е преназначен от старши полицай в група „Охранителна полиция“ към РУ – Бяла при ОДМВР – Р. към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, поради което е несъмнено и,че лицето издало процесната ЗППАМ е заемало изискуема за постановяване на заповедта, длъжност.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите се реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това, съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран

административен акт е изпълнено.

Противно на твърденията на жалбоподателя – посочен и описан изрично в заповедта е и АУАН, съставен във връзка с постановеният отказ за тестване с техническо средство с цел установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил предписание за химико-токсикологично изследване.

Успоредно с това – налице е и ясна индивидуализация на МПС по отношение на което се прилага процесната ПАМ, като в мотивите на заповедта е посочен лек автомобил Тойота Секвоя с рег. [рег. номер на МПС], а в разпоредителната част е постановено прекратяване регистрацията на МПС с рег. [рег. номер на МПС]. Т.е. следва да се приеме, че е налице ясна индивидуализация на лекия автомобил по отношение на който се прилага оспорваният ПАМ.

На следващо място, неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че административния орган е приложил най-дългият възможен законов срок на действие на мярката. Видно от нормата на чл.171 т.2а б.“б“ от ЗДвП, ПАМ, в хипотеза като процесната се прилага за срок от 6 месеца до една година. В този смисъл контролният орган е приложил не максималният, а минималният законов срок, в който хипотеза и същият не следва да излага нарочни мотиви във връзка със срока, така, както това би било необходимо при определяне на максимално допустимият, такъв.

Като продължение и противно на възприятията на жалбоподателя, процесната ПАМ не е наложена затова, че лицето е управлявало без СУМПС/невалидно или отнето такова/, а защото в качеството си на водач спрял за проверка е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества или техни аналози, както и не е изпълнил предписание за химико-токсикологично изследване.

Наличието на посоченото обстоятелство, част от фактическият състав на законовата разпоредба се установява несъмнено както от цитираният АУАН, така и от издаденият и връчен на жалбоподателя и приложен по делото талон за изследване № 0150241, подписан от него. Всъщност подпис на жалбоподателя стои под процесната заповед, под талона за изследване, който му е издаден, както и под посоченият АУАН, всички съставени, връчени му и подписани от него на същата дата 09.11.2023г. В унисон с това и в рамките на проведеното на 12.02.2024г. открито съдебно заседание той заявява, че не е отказвал да подписва нищо и предполага, че той е подписал документите, като излага и данни относно спирането му за проверка с аргументи за незаконосъобразност на действията на органите на МВР.

В този смисъл твърдението на неговият процесуален представител, че той не е спиран изобщо са в противоречие с всички данни по делото и не следва да бъдат допълнително обсъждани.

По силата на чл.174 ал.4 ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

Съгласно Чл. 3а. ал.1 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, издадена от министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието/Наредбата/, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и

отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища (доказателствен анализатор), или с медицинско и химическо лабораторно изследване, а на употребата на наркотични вещества или техни аналози – с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, когато: 1. лицето откаже извършване на проверка с техническо средство или тест; 2. лицето не приема показанията на техническото средство или теста; 3. физическото състояние на лицето не позволява извършване на проверка с техническо средство или тест.

В настоящият казус при наличие на безспорен отказ на водача да бъде тестван с тест, нормативната последователност на действията предполага провеждане на химико-токсикологично изследване.

По делото е приложен издаденият талон за изследване с направление ВМА – [населено място], надлежно връчен на жалбоподателя и подписан от него. Същият е съставен в съответствие с изискванията на чл.б и сл. от Наредбата като съдържа данните за издалият талона служител, отразяване обстоятелството – отказ да бъде взета проба с техническо средство, направление къде и в какъв срок да бъде проведено изследването, повереният по отношение на който са установени обстоятелствата, подпис на служителя, дата и час на връчване, подпис на повереният. Ето защо следва да се приеме, че при постановяване процесната заповед не са допуснати нарушения на процесуалните правила, обосноваващи извода за нейната законосъобразност, като същата е постановена в съответствие с приложената материално-правна норма при съответствие между фактическо описание и правна квалификация.

На следващо място и във връзка с твърденията на жалбоподателя произтичащи от поведението на органите на МВР, то настоящият административен съд не разполага с компетенция да прецени дали е превишаване правомощията от страна на административния орган, в т.ч. и относно действията на специализирани полицейски сили. За тези обстоятелства жалбоподателят разполага с възможност да сезира с цел инициране както на вътрешна проверка в системата на МВР, така и извън-институционален контрол чрез органите на прокуратурата, а не на последно място – разполага и с право на иск за вреди, ако счита, че действията са незаконосъобразни и увреждащи го.

Релевантните за спора обстоятелства – бил ли е спрян, бил ли е проверен от компетентен орган, отказал ли е тест с техническо средство, било ли е издадено и връчено направление за изследване и изпълнено ли е това направление – са несъмнено установени и се потвърждават както надлежно съставените, изготвени и връчени актове по делото, така и от неговите обяснения във връзка със запознаването му с тях. Тук следва ясно да се подчертае – никъде не е налице оспорване на подписа на жалбоподателя, така, че съдът да има съмнение относно визираните обстоятелства. Напротив – полагането на подписа е несъмнено установено, а оттам за установено се приема и обективизираното в цитираните документи.

В заключение, процесната заповед е постановена и в съответствие с целта на закона и се явява единствено възможно следствие от установените факти. Същата е постановена в рамките на обвързана компетентност от страна на органа и не разкрива превратно упражняване на власт.

Поради това жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изложеното и на основание предл. последно от АПК, Административен съд София-град, трето отделение, 74 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б., ЕГН [ЕГН] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3205/09.11.2023г. на младши автоконтрольор М. И., отдел „Пътна полиция“,СДВР.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: